

Rada ERÚ

Energetický regulační úřad
Masarykovo nám. 5, 586 01 Jihlava

Č. j.: 13509-12/2021-ERU

V Jihlavě dne 11. října 2022

R o z h o d n u t í

O rozkladu pana [redacted], se sídlem [redacted], IČ: [redacted] (dále též „účastník řízení“ nebo „kontrolovaná osoba“), proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 13509-7/2021-ERU ze dne 31. ledna 2022 (sp. zn. OSR-13509/2021-ERU), kterým Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, uznal účastníka řízení vinným ze spáchání přestupku podle § 91a odst. 2 písm. f) energetického zákona, kterého se účastník řízení dopustil tím, že znemožnil výkon dozoru podle § 18 odst. 1 energetického zákona, neboť v rozporu s § 10 odst. 2 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů, jakožto kontrolovaná osoba, neposkytl potřebnou součinnost, když neumožnil kontrolujícím pracovníkům Energetického regulačního úřadu dne 22. září 2021 vstup do licencované provozovny s názvem „[redacted]“ za účelem kontroly fotovoltaické elektrárny, která měla být podle Oznámení o dalším termínu kontroly provozovny ze dne 25. srpna 2021, č. j. 02606-50/2019-ERU, doručeného mu dne 26. srpna 2021, provedena dne 22. září 2021 (**výrok I.**), za což uložil účastníkovi řízení pokutu ve výši 10 000 Kč (**výrok II.**) a dále mu uložil povinnost nahradit náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč (**výrok III.**), Rada Energetického regulačního úřadu (dále též „Rada“) jako příslušný správní orgán podle § 17b odst. 10 písm. b) energetického zákona rozhodla podle § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

Rozklad pana [redacted], se sídlem [redacted], IČ: [redacted], proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 13509-7/2021-ERU ze dne 31. ledna 2022 (sp. zn. OSR-13509/2021-ERU) se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Odůvodnění:

I. Průběh kontroly a navazující správní řízení

Energetický regulační úřad zahájil dne 5. března 2019 kontrolu ve smyslu kontrolního řádu, a to ve věci dodržování povinností vyplývajících z § 9 odst. 1 energetického zákona ze strany kontrolované osoby při výkonu licencované činnosti na základě licence na výrobu elektřiny č. [REDAKCE] v provozovně s názvem „[REDAKCE]“.

Dne 25. srpna 2021 Energetický regulační úřad kontrolované osobě zaslal „Oznámení o dalším termínu kontroly provozovny“, které mu bylo doručeno dne 26. srpna 2021. Kontrola provozovny „[REDAKCE]“ byla naplánována na den 22. září 2021, přičemž kontrolní orgán Energetického regulačního úřadu v oznámení mimo jiné uvedl, že uvedený termín je možné v odůvodněných případech po vzájemné domluvě změnit. Kontrolní orgán zároveň požádal o součinnost při provádění kontroly příslušný orgán Policie České republiky, jelikož kontrolovaná osoba opakovaně mařila provedení kontroly své provozovny.

Ze Zápisu z jednání správního orgánu č. j. 02606/2019-ERU ze dne 24. září 2021, učiněného v rámci kontroly, jakož i z Úředního záznamu Policie České republiky č. j. [REDAKCE] ze dne 22. září 2021 vyplynulo, že kontrolovaná osoba odmítla poskytnout jakoukoliv součinnost s provedením kontrolního šetření a zakázala vstup kontrolním pracovníkům na pozemek, na kterém se nachází kontrolovaná provozovna. Znemožnění provedení kontroly kontrolovaná osoba odůvodňovala obavou z nákazy COVID-19, přestože byla informována o provedené vakcinaci a bezinfekčnosti kontrolních pracovníků, jakož i přítomných pracovníků Policie České republiky.

Příkazem Energetického regulačního úřadu č. j. 13509-3/2021-ERU ze dne 12. listopadu 2021 byl účastník řízení uznán vinným za spáchání přestupku podle § 91a odst. 2 písm. f) energetického zákona, kterého se měl dopustit tím, že jakožto kontrolovaná osoba neposkytla kontrolujícím potřebnou součinnost, když neumožnil kontrolujícím pracovníkům Energetického regulačního úřadu dne 22. září 2021 vstup do jeho provozovny za účelem kontroly fotovoltaické elektrárny, která měla být toho dne provedena. Za toto jednání mu byla uložena pokuta ve výši 10 000 Kč. Účastník řízení proti tomuto příkazu podal odpor, na jehož základě správní orgán v řízení pokračoval.

Správní orgán následně dne 15. prosince 2021 zaslal účastníkovi řízení vyrozumění o možnosti vyjádřit se a doložit majetkové poměry a o možnosti požádat o nařízení ústního jednání, které mu bylo doručeno dne 20. prosince 2021. V reakci na to obdržel Energetický regulační úřad dne 4. ledna 2021 vyjádření účastníka řízení, ve kterém tento rozporuje existenci společenské škodlivosti svého jednání, a dále se zabývá otázkou nesení odpovědností za krach dodavatelů energií.

II. Napadené rozhodnutí

Rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. j. 13509-7/2021-ERU ze dne 31. ledna 2022 byla účastníkovi řízení za spáchání výše specifikovaného přestupku podle § 91a odst. 2 písm. f) energetického zákona uložena pokuta ve výši 10 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení.

Energetický regulační úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že účastník řízení v rozporu s žádostí uvedenou v Oznámení o dalším termínu kontroly provozovny dne 2. září 2021 neumožnil kontrolujícím vstup do této provozovny, a to ani následně za přítomnosti Policie České republiky. Dále, že z pořízených videozáznamů je zřejmé, že kontrolní pracovníci i všechny osoby přizvané ke kontrole dodrželi hygienická opatření

související s pandemickou situací. Kontrolní řád stanoví povinnost umožnit kontrolujícím vstup, účastník řízení však neumožněním vstupu do své provozovny minimálně dočasně zcela znemožnil výkon kontroly, kterou bylo potřeba provést přímo v místě kontrolované provozovny. Tímto jeho jednáním byla naplněna jak formální, tak materiální stránka přestupku podle § 91a odst. 2 písm. f) energetického zákona, kdy naplnění materiální stránky přestupku shledal Energetický regulační úřad v neochotě vyjít správnímu orgánu vstříc při poskytnutí součinnosti, čímž byla snížena vážnost a efektivita dozorové činnosti správního orgánu. Energetický regulační úřad rovněž vyslovil, že kontrolovaná osoba může potenciálně svou nesoučinností zastírat jiné protiprávní jednání, které však nejsou kontrolující schopni bez této součinnosti odhalit.

Energetický regulační úřad dále zevrubně popsal děj zachycený kontrolujícími pracovníky na videozáznamu, při kterém se marně snažili o řádné provedení výkonu kontroly, přičemž zkonstatoval, že popsany děj shodně odpovídá popisu uvedeném v Zápise z jednání v rámci kontroly, jakož i v úředním záznamu Policie České republiky. Dále konstatoval, že zamyšlenou prohlídku provozovny není možné provést distančně. Kontrola by pak převážně probíhala mimo vnitřní prostory obydli účastníka řízení za dodržení hygienických podmínek kontrolních pracovníků. Postoj účastníka řízení, který zamezení ve vstupu odůvodňoval šířením nákazy onemocnění COVID-19, shledal Energetický regulační úřad za ryze účelový, když obstrukce účastníka řízení trvaly v době vydání napadeného rozhodnutí již téměř tři roky.

Uložená pokuta ve výši 10 000 Kč podle názoru Energetického regulačního úřadu je zcela přiměřená míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem a její výše odpovídá rozhodovací praxi Energetického regulačního úřadu v obdobných nebo shodných případech.

III. Rozklad účastníka řízení

K rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 13509-7/2021-ERU ze dne 31. ledna 2022, které bylo účastníkovi řízení doručeno dne 8. února 2022, zaslal účastník řízení podání doručené Energetickému regulačnímu úřadu dne 23. února 2022.

Účastník řízení ve svém vyjádření napadá zejména nekompetentnost Energetického regulačního úřadu, který podle jeho názoru zapříčinil situaci, která vedla ke krachu části dodavatelů energií a způsobila tak, že stovky tisíc zákazníků přišly o jimi zvoleného dodavatele energií. V této souvislosti účastník řízení namítl, že správní orgán prvního stupně v odstavci [40] napadeného rozhodnutí uvedl, že se dále nebude vyjadřovat k dalšímu obsahu přípisu účastníka řízení ze dne 29. prosince 2021, přitom mu stále nebyla zodpovězena otázka odpovědnosti za situaci na energetickém trhu.

Tři roky trvající obstrukce znemožňující řádný výkon kontroly jsou podle názoru účastníka řízení způsobeny nekompetentním jednáním pracovníků Energetického regulačního úřadu (neproplacení vyhotovení kopií dokladů účastníkem řízení, přivolání Policie České republiky). Účastník řízení tak ve svém jednání nespatřuje společenskou škodlivost, tu spatřuje právě u Energetického regulačního úřadu.

IV. Řízení o rozkladu

Z vyjádření účastníka řízení doručeného Energetickému regulačnímu úřadu dne 23. února 2022 lze seznat, kdo jej činí a proti jakému rozhodnutí směřuje, jakkoliv se pouze část obsahu tohoto podání vymezuje proti rozhodnutí ve věci, nicméně právě proto jej lze podle jeho obsahu vyhodnotit jako rozklad proti napadenému rozhodnutí.

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu Rada Energetického regulačního úřadu po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), přezkoumává odvolací správní orgán napadené rozhodnutí v plném rozsahu.

Podle § 91a odst. 2 písm. f) energetického zákona platí, že právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že znemožní nebo závažně ztíží výkon dozoru podle § 18 odst. 1 tohoto zákona tím, že neumožní Energetickému regulačnímu úřadu výkon jeho oprávnění podle § 18 odst. 5 téhož zákona nebo nesplní některou z povinností podle kontrolního řádu. Účastník řízení měl Energetickému regulačnímu úřadu neposkytnout potřebnou součinnost podle § 10 odst. 2 kontrolního řádu.

Podle § 10 odst. 2 kontrolního řádu je kontrolovaná osoba povinna vytvořit podmínky pro výkon kontroly, umožnit kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovených tímto zákonem a poskytovat k tomu potřebnou součinnost. Pod pojmem vytvoření podmínek pro výkon kontroly si lze představit zejména poskytnutí elementárních časových a prostorových podmínek tak, aby kontrola mohla proběhnout. Podstatou povinnosti umožnit výkon kontrolních oprávnění kontrolujícího je určitým způsobem strpět kontrolní činnost oprávněného orgánu, respektive takové činnosti nebránit. Poskytnutí součinnosti k umožnění výkonu kontrolních oprávnění kontrolujícího v sobě zahrnuje rovněž strpění určitého jednání (resp. v určitém případě i aktivní jednání ve smyslu projevu součinnosti) ze strany kontrolované osoby, jako kupříkladu povinnost umožnit vstup do prostor podle § 7 kontrolního řádu, které kontrolovaná osoba vlastní nebo užívá.

Účelem § 7 kontrolního řádu je umožnit kontrolujícímu vstup na všechny pozemky a do staveb, případně dalších prostor, kde je to k výkonu kontroly nezbytné, přičemž se jedná o pozemky či stavby, případně další prostory, které vlastní či užívá kontrolovaná osoba, anebo o pozemky, stavby, případně další prostory jinak související s výkonem a předmětem kontroly. Vstup na místo kontroly je primárním oprávněním, které je nutné k realizaci kontroly na místě, přičemž zákon umožňuje v tomto případě za účelem kontroly přiměřeně omezit ústavně zaručená práva, a sice právo vlastnické a právo na soukromí, která jsou omezena povinností strpět takový vstup. Nutno konstatovat, že zásah do těchto práv je pouze dočasný a nijak nenarušuje jejich podstatu, zároveň se jedná o způsob zjišťování skutkového stavu kontrolními pracovníky na místě prostřednictvím jejich smyslů, realizací tohoto oprávnění tak nedochází k porušování zákazu nucení k sebeobviňování. V tomto směru tak obecně neexistují relevantní právní důvody, proč vstup za účelem dozoru odepřít.

Kontrolní řád záměrně nevyžaduje souhlas vlastníka či uživatele pozemku či stavby, případně jiného prostoru, ba naopak jim stanoví povinnost vstup kontrolujícímu umožnit, přičemž daná povinnost je striktně vázána na podmínku nezbytnosti a přímé souvislosti

s předmětem kontroly. V případě, kdy vlastník nebo uživatel pozemku či prostoru vstup neumožní, lze jej nutit jen prostřednictvím uložení pokuty, případně využitím jiného procesního režimu.

K naplnění skutkové podstaty výše citovaného přestupku pak nepostačuje pouze neposkytnutí součinnosti, ale je vyžadováno, aby neposkytnutí součinnosti mělo za následek znemožnění nebo závažné ztížení výkonu dozoru podle § 18 odst. 1 energetického zákona. Na správním orgánu pak je, aby v rozhodnutí řádně odůvodnil, čím konkrétně byl výkon dozoru závažně ztížen a jakým způsobem. Objektem (chráněným zájmem) přestupku, jehož skutkovou podstatu měl účastník řízení podle prvostupňového orgánu naplnit, je řádný výkon kontroly a dosažení účelu kontroly, k němuž je třeba, mimo jiné, poskytování součinnosti kontrolované osoby. Má-li obecně povinnost součinnosti přispívat k dosažení účelu kontroly, je třeba při posuzování konkrétního případu vzít v úvahu rozsah a obsah kontrolním orgánem stanovené povinnosti kontrolované osobě a následky pro postup kontrolního orgánu v případě nesplnění nebo nedostatečného splnění této povinnosti, včetně časového prodlení.

Po posouzení věci se Rada ztotožnila se závěry prvostupňového správního rozhodnutí a konstatovala, že napadené rozhodnutí vychází z řádně zjištěného skutkového stavu a je založeno na řádném právním posouzení, přičemž závěry o spáchání přestupku účastníkem řízení i výše uložené sankce jsou dostatečně odůvodněny. Z podaného rozkladu je zřejmé, že účastník řízení nerozporuje zjištěný skutkový stav, tedy že neposkytl kontrolujícím pracovníkům Energetického regulačního úřadu potřebnou součinnost, když jim neumožnil vstup do své licencované provozovny, rozporuje však naplnění materiální stránky přestupku. Převážná část námitek pak vůbec nesměřuje proti odůvodnění rozhodnutí, záměrem účastníka řízení je bagatelizovat své jednání.

Z odůvodnění napadeného rozhodnutí jasně plyne, že došlo k naplnění obou znaků přestupku, tj. znaku formálního i materiálního. Prvostupňový orgán posoudil, že účastník řízení nedostál svým povinnostem, které mu jako kontrolované osobě vyplývají z kontrolního řádu, když dne 22. září 2021 fakticky neumožnil vstup kontrolujících osob do provozovny, kde se nachází licencované zařízení. Účastník řízení tímto svým jednáním provedení kontroly v uvedený den zcela znemožnil, a současně její výkon oddálil. Potřebné informace přitom není možné shromáždit jiným způsobem než přímo fyzickou prohlídkou výroby. Kontrolující pracovníci totiž za účelem zjištění rozsahu podnikání účastníka řízení měli v plánu provést kontrolní úkony spočívající především ve spočítání počtu fotovoltaických panelů, zjištění jmenovitého výkonu jednotlivých panelů a pořízení fotodokumentace. Rada tak má za to, že intenzita, kterou byl výkon kontroly ztížen, dosahuje dostatečné míry závažnosti, tak jak předpokládá zákon.

Relevantním pro shledání porušení této povinnosti nebylo jen jednání (nesoučinnost) účastníka řízení, ale i okolnosti jeho chování po celou dobu kontroly trvající od 5. března 2019. K tomu lze zrekapitulovat, že účastník řízení již dříve neumožnil kontrolujícím pracovníkům Energetického regulačního úřadu výkon jejich oprávnění stanovených kontrolním řádem a neposkytl k tomu potřebnou součinnost, když jim dne 19. března 2019 neumožnil vstup do své licencované provozovny za účelem prohlídky fotovoltaické elektrárny a dále neposkytl správnímu orgánu požadované podklady podle výzvy učiněné Energetickým regulačním úřadem. Dále dne 19. září 2019 neumožnil kontrolujícím pracovníkům poříditi obrazové záznamy za účelem zachycení a zjištění typu instalovaných fotovoltaických panelů.

Podle Zázpisu z jednání z téhož dne měl být účastník řízení po celou dobu jednání s kontrolujícími včetně doby trvání prohlídky provozovny velmi hrubý, křičel po nich a opakovaně užíval hrubých výrazů a výhrůžných gest. Energetický regulační úřad mu za toto jednání ve správním řízení vedeném pod sp. zn. OSR-06556/2019-ERU uložil pokutu ve výši 50 000 Kč. Toto rozhodnutí Energetického regulačního úřadu však bylo k rozkladu účastníka řízení zrušeno Radou a vráceno k novému projednání, ve kterém bylo správní řízení zastaveno, neboť správnímu orgánu prvního stupně se bez důvodných pochybností nepodařilo z podkladů založených ve správním spise prokázat, že znemožnění pořízení fotodokumentace skutečně zcela znemožnilo, či minimálně závažně ztížilo výkon dozoru. Naopak v rámci řízení sp. zn. OSR-03765/2019-ERU již byla účastníkovi řízení za neposkytnutí součinnosti v rámci kontroly pravomocně uložena pokuta ve výši 7 500 Kč.

Pro kontrolní orgán je důležité, aby měl pro svou činnost vytvořeny alespoň základní podmínky nezbytné ke splnění účelu kontroly, jejichž naplnění musí být adekvátní též k možnostem kontrolované osoby. Rada má za to, že pandemie COVID-19 není důvodem pro odepření umožnění kontroly, když i v rámci kontroly na místě je možné dodržet hygienická opatření. K tomu je dále nutno dodat, že účastník řízení otálil s neposkytnutím součinnosti již více než tři roky. Účastník řízení byl v Oznámení o dalším termínu kontroly provozovny ze dne 25. srpna 2021 informován, že naplánovaný termín na 22. září 2021 je možné v odůvodněných případech po vzájemné domluvě s kontrolujícím změnit, dále byl řádně poučen o následcích jednání, pokud by součinnost Energetickému regulačnímu úřadu neposkytl. Účastník řízení však žádnou snahu o změnu termínu nevyvinul, Radě se tak i v kontextu s předchozími neúspěšnými pokusy o provedení kontroly jeví, že se jedná pouze o účelové jednání, jak provedení kontroly zmařit.

Míra nesoučinnosti s sebou nese vyšší míru společenské škodlivosti. Ze správního spisu je patrný celkový kontext vztahu účastníka řízení a kontrolního orgánu při provádění kontroly, jakož i předchozích pokusů o fyzickou kontrolu výrobní účastníka řízení, která je zaměřena primárně na dodržování povinností vyplývajících z § 9 odst. 1 energetického zákona, a která byla opětovně zmařena, přičemž nepomohla ani razance v podobě na místo přivolané Policie České republiky. Domněnka vyjádřená prvostupňovým orgánem v napadeném rozhodnutí, že kontrolovaná osoba může svou nečinností potenciálně zastírat jiné protiprávní jednání se tak Radě jeví jako velice pravděpodobná. Přitom vynucení plnění uvedené povinnosti může kontrolující realizovat toliko prostřednictvím institutu uložení pokuty.

Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 8 As 102/2019-31, zdůraznil, že „kontrola představuje interaktivní činnost, která z povahy věci a cíle, jehož má být dosaženo (tj. zjištění, zda kontrolovaná osoba plní povinnosti, které jí vyplývají z právních předpisů nebo které jí byly na základě těchto předpisů uloženy), vyžaduje vzájemnou komunikaci a součinnost mezi kontrolním orgánem a kontrolovanou osobou. (...) Pouze na základě vzájemného dialogu je možné dospět k cíli kontroly. Projeví-li kontrolovaná osoba snahu dialog vést, je na kontrolním orgánu, aby v něm pokračoval a nepřistoupil automaticky k trestání kontrolované osoby za domnělé neposkytnutí potřebné součinnosti při kontrole (...)“. Povinnosti stanovené v § 10 odst. 2 kontrolního řádu mají tedy v první řadě vést k dosažení účelu kontroly. V nyní posuzovaném případě se tak však nestalo. Rada vychází ze zjištění prvostupňového orgánu v tom, že účastník řízení dne 22. září 2021 v souladu s výzvou správního orgánu neposkytl potřebnou součinnost tím, že kontrolujícímu orgánu nepovolil vstup. Kontrolu zahájenou před

více jak třemi lety se do dnešního dne nepodařilo ukončit (ve smyslu zjištění konkrétních skutkových zjištění).

Účastník řízení v rámci svého vyjádření vyslovil názor ohledně nekompetentnosti kontrolujících osob již v předešlých pokusech o kontrolu jeho provozovny, kterou spatřoval např. v neproplacení vyhotovení kopií dokladů účastníkem řízení, k požadavku na ověření totožnosti účastníka řízení či v přivolání Policie České republiky. Účastník řízení tak ve svém jednání nespatřuje společenskou škodlivost, tu spatřuje právě u Energetického regulačního úřadu. K tomu Rada předně uvádí, že většina těchto skutkových tvrzení vztahující se k předešlým neúspěšným kontrolním prohlídkám byla správním orgánem vypořádána v rozhodnutích vydaných v rámci správních řízení vedených pod sp. zn. 06556/2019-ERU a sp. zn. 03765/2019-ERU. Dále, že § 8 kontrolního řádu vymezuje další základní procesní práva kontrolujícího, která jsou potřebná k realizaci kontrolní činnosti. Ověření totožnosti osoby nacházející se na místě kontroly slouží především ke zjištění, zda se jedná přímo o kontrolovanou osobu, anebo toliko o jinou osobu, jejíž součinnost může být k výkonu kontroly a dosažení jejího účelu rovněž potřebná. Skutečnost, že kontrolující pracovníci po účastníkovi řízení požadovali prokázání totožnosti, tak zcela jistě nezakládá jejich nekompetentnost.

Nekompetentnost jednání spatřuje účastník řízení také v tom, že kontrolní pracovníci požádali o součinnost Policii České republiky při kontrolním šetření. Zásada spolupráce je ve správním řádu obecně stanovena v § 8 odst. 2. Ustanovení § 135 správního řádu představuje speciální případ součinnosti mezi správním orgánem a Policií České republiky, resp. její asistencí, která přichází v úvahu ve dvou taxativně uvedených případech, a to: 1. hrozí-li, že se někdo pokusí ztížit nebo zmařit provedení úkonu správního orgánu; v tomto případě nejde o jakékoli ztížení provedení úkonu správního orgánu, nýbrž právě jen ztížení jisté intenzity, kdy by bylo ohroženo plnění úkolů veřejné správy vůbec. U zmaření pak jde o situaci, kdy provedení úkonu správního orgánu je zásadním způsobem ohroženo; 2. hrozí-li nebezpečí osobám nebo majetku. Jednání účastníka řízení je podle názoru Rady vedeno záměrem zdržovat a prodlužovat průběh samotné kontroly, kdy svým účelově obstrukčním jednáním účastník řízení vědomě porušil svoji povinnost poskytnout kontrolnímu orgánu součinnost již opakovaně, nadto jeho chování ve dnech stanovených pro provedení kontrolních prohlídek vybočovalo z mezí slušného jednání. Rada tak považuje požadavek kontrolujících k součinnosti Policie České republiky za oprávněný.

K námitce účastníka řízení, že se prvostupňový orgán nevyjádřil k části obsahu přípisu týkající se otázky odpovědnosti za situaci na energetickém trhu Rada uvádí, že není nezbytné, aby správní orgán vypořádával všechny dílčí námitky, které jsou pro posuzovanou věc nerozhodné. Napadené rozhodnutí reaguje na všechny podstatné aspekty projednávané věci a relevantní námitky účastníka řízení.

Ačkoliv tedy většina tvrzení účastníka řízení není rozhodná pro posuzovanou věc, a Rada se jimi není povinna zabývat, považuje za nutné, krátce se vyjádřit k oné Energetickému regulačnímu úřadu vytýkané (ne)zodpovědnosti za situaci na energetickém trhu. Rada se opakovaně ohrazuje proti informacím, že by byl Energetický regulační úřad jakýmkoliv způsobem odpovědný za situaci na trhu, zejména v souvislosti s krachem dodavatelů. Takové informace jsou totiž hrubě zkreslené a pramení z hluboké neznalosti českých zákonů, evropských směrnic a nařízení, jakož i dosavadní energetické praxe.

Energetický regulační úřad má pravomoci zákonem stanovené a nemůže jít nad její limity, přičemž nemá žádné pravomoci a kompetence v oblasti regulace nákupu energií dodavateli, stejně jako tito dodavatelé nemají v zákonech uložené žádné povinnosti, které by museli dodržovat ve svých obchodních strategiích. Energetický regulační úřad nemá zároveň vůbec žádné oprávnění pro zásahy do cen na trzích s elektřinou a plynem.

K samotné výši uložené pokuty Rada uvádí, že správní orgán prvního stupně v napadeném rozhodnutí vyložil, jakými úvahami se zabýval, k jakým okolnostem přihlédl a jak tyto skutečnosti vyhodnotil. Vzhledem ke skutečnosti, že energetický zákon umožňuje za předmětný přestupek uložit pokutu až do výše 1 000 000 Kč, je zřejmé, že pokuta byla uložena při samé spodní hranici zákonného rozpětí. Lze tak uzavřít, že správní orgán prvního stupně výši uložené pokuty řádným a přezkoumatelným způsobem odůvodnil.

V. Závěr

V posuzované věci bylo stěžejní zodpovězení otázky, zda došlo ze strany prvostupňového orgánu k řádnému a úplnému zjištění skutkového stavu, které ho opravňovalo k uložení pokuty za neposkytnutí součinnosti účastníkem řízení při kontrole. Vzhledem k tomu, že účastník řízení dosud vytýkanou povinnost z požadované součinnosti nesplnil, Rada shledala, že účastník řízení byl sankcionován za přestupek a pokuta mu byla uložena po právu. Rada též odmítá námitku zpochybňující naplnění materiální stránky přestupku. Energetický regulační úřad podrobně odůvodnil a prokázal, že účastník řízení ve skutečnosti součinnost neposkytl, a že tím byl z jeho strany minimálně dočasně zcela znemožněn výkon kontroly. Po přezkoumání rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky Rada jako odvolací orgán dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí bylo z hlediska zjištění a právního posouzení protiprávního jednání účastníka řízení vydáno v souladu s právními předpisy. Jelikož nebyl dán žádný důvod pro zrušení či změnu napadeného rozhodnutí, Rada toto rozhodnutí potvrzuje a rozklad účastníka řízení zamítá.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí nelze podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 5 správního řádu dále podat rozklad.

Ing. Stanislav Trávníček, Ph.D., v. r.
předseda Rady Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

